

§ 49.

Rigsdagsmændene er alene bundet ved deres Overbevisning og ikke ved nogen Forskrift af deres Vælgere.

Tjenestemænd, som vælges til Rigsdagsmænd, behøver ikke Regeringens Tilladelse til at modtage Valget.

Det bestemmes ved Lov, i hvilket Omfang en Tjenestemand, som indtræder i Rigsdagen, skal eller kan fritages for at udføre den ham paahvilende Tjeneste, og hvilken Virkning en saadan Fritagelse skal have paa hans lønningsmæssige Forhold.

§ 50.

Saa længe Rigsdagen er samlet, kan ingen Rigsdagsmand tiltales eller underkastes Fængsling af nogen Art uden Samtykke af det Ting, hvortil han hører, medmindre han er grebet paa fersk Gerning. For sine Ytringer paa Rigsdagen kan intet af dens Medlemmer drages til Ansvar uden for samme, medmindre det Ting, hvori Ytringerne er fremsat, meddeler Samtykke dertil. Er Ytringerne fremsat i Den Forenede Rigsdag, udkræves dennes Samtykke.

§ 51.

Kommer en gyldig valgt Rigsdagsmand i et af de Tilfælde, der udelukker fra Valgbarhed, jfr. § 32, mister han den af Valget flydende Ret.

Afgørelsen af, om en Rigsdagsmand har mistet sin Valgbarhed, træffes af Den Forenede Rigsdag.

§ 52.

Ministrene har i Embeds Medfør Adgang til Rigsdagen og er berettigede til under Forhandlingerne at forlange Ordet, saa ofte de vil, idet de i øvrigt iagttager Forretningsordenen. Stemmeret udøver de kun, naar de tillige er Rigsdagsmænd.

§ 53.

Den Forenede Rigsdag og hvert af Tingene vælger selv sin Formand og den eller dem, der i hans Forfald skal føre Forsædet.

§ 54.

Den Forenede Rigsdag kan kun tage Beslutning, naar over Halvdelen af Medlemmerne er til Stede og deltager i Afstemningen.

Tilsvarende Bestemmelse gælder for Rigsdagens to Ting.

§ 55.

Enhver Rigsdagsmand kan i det Ting, hvortil han hører, fremsætte Forespørgsler til Ministrene for at æske disses Forklaring.

Tinget afgør i hvert Tilfælde, om Sagen skal nyde Fremme, og i bekræftende Fald, om den vil være at henvise til Forhandling i Den Forenede Rigsdag. Statsministeren eller den Minister, til hvem Forespørgselen er rettet, kan dog, naar Samtykke til Sagens Behandling er givet, men før dennes Paabegyndelse, forlange Sagen henvist til Den Forenede Rigsdag.

I Forbindelse med Behandling af en Forespørgsel i et af Tingene kan Beslutning ikke tages.

§ 56.

Til Den Forenede Rigsdag indgives Andragender, som vedrører Sager, der i Grundloven er henvist til Behandling alene i Den Forenede Rigsdag; det kan kun ske gennem en Rigsdagsmand.